

SENTÈNCIA 13-01 DE 20 DE JUNY DE 2001

Ponent : M.I. Sr. Yves PICOD

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el M.I. Tribunal de Corts dictà sentència en data 24 de gener de 2001, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem José G.B., com autor responsable del delictes major d'imprudència amb resultat de lesions de l'article 1297 del Codi Penal i de la contravenció penal d'imprudència amb resultat de danys de l'article 349.6 del mateix Text legal, amb la concurrència de la circumstància modificativa de la responsabilitat penal, agreujant de reincidència, a la pena d'amonestació privada, multa de 40.000.- pts i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil es condemna José G.B., solidàriament amb la companyia d'assegurances "FIACT" al pagament: 1) al perjudicat Josep Manuel D.R. de la quantitat de 3.639.374.-pts en concepte de danys i perjudicis soferts, la qual meritara els interessos legals del paràgraf primer de l'article 74 del Codi Penal.

Diem així mateix, que es reserva a dit perjudicat les accions civils adients, per reclamar les despeses de les sessions de reeducació funcional que aquest hagi de continuar realitzant.

2) A la Caixa andorrana de Seguretat Social (CASS) de la suma de 2.184.041.- pts per despeses mèdiques i prestacions de salari abonades, la qual meritara els interessos legals del paràgraf primer de l'article 74 del Codi Penal".

II.- RESULTANT: que la defensa de José G.B. i de la companyia FIACT ha formulat recurs d'apel·lació per manifestar la seva disconformitat amb la referida sentència. Exposa que no s'ha pres en consideració en cap moment la complexa situació en la qual es troba ubicada la plaça d'aparcament de José G.B., presentant serioses dificultats a l'hora de maniobrar per sortir cap al passadís central atesa la presència d'un mur que impedeix observar si qualsevol vehicle està endinsant-se cap a l'aparcament per la seva rampa d'accés.

Així doncs, José G.B. no va poder evitar la col·lisió, malgrat les seves precaucions, el que constitueix un cas fortuït, tot i recolzant una manca

d'atenció o un excés de velocitat en la conducta del motociclista.

Referint-se a la jurisprudència dels Tribunals andorrans, sosté que no existeix culpa eficient per part del seu defensat. Invoca també en el judici oral la existència d'un cas fortuït. Sol·licita en conseqüència l'absolució del processat.

Subsidiàriament demana en el cas que s'estimi la existència d'una responsabilitat, una condemna a la pena d'amonestació privada sense multa i un percentatge de culpa en la responsabilitat civil no superior al 25% ateses les circumstàncies de l'accident.

Finalment critica el quantum indemnitzador fixat pel Tribunal de Corts en quant a la IPP que no hauria de superar la suma de 1.000.000.- pts i el Pretium Doloris que no hauria d'haver sobrepassat la suma de 600.000.- pts.

III.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs imputant l'accident a la imprudència de José G.B..

IV.- RESULTANT: que la part civil i la CASS s'oposen al recurs pel mateix motiu.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que el cas fortuït suposa un adveniment imprevisible i irresistible excloent tota idea de dol o de culpa per manca de voluntat.

Que el cas fortuït no es pot confondre amb dificultats de tenir un comportament normal.

En el present cas, el conductor del vehicle que efectuava la maniobra per sortir del seu aparcament privat coneixia perfectament la dificultat de sortir de la seva plaça. En conseqüència tenia la obligació d'extremar les precaucions a fi d'evitar d'interceptar la circulació dels altres vehicles circulant en el mateix aparcament. Aquesta imprudència, malgrat que sigui lleugera, i manca de previsió exclou necessàriament el cas fortuït.

Per altra part, no està demostrada una concurrència de culpes, tenint en compte que Josep Manuel D.R. acabava d'accedir a l'aparcament i baixava correctament per la rampa d'accés al seu interior.

II.- CONSIDERANT: que el Tribunal de Corts va pronunciar una sanció penal molt moderada prenent en consideració l'absència de gravetat de la falta del conductor del vehicle així com les circumstàncies particulars de l'accident.

III.- CONSIDERANT: finalment que el Tribunal de Corts va apreciar els diversos perjudicis sense excés i amb total conformitat amb la seva jurisprudència habitual. En particular, l'import de 700.000.- pts atorgat en concepte de Pretium Doloris correspon al marc de la indemnització d'un perjudici mitjà (4/7). La indemnització de la IPP valorada en un 10% està justificada per les circumstàncies. Es tracta en efecte d'una persona dretana que treballa de representant, que li resten com a seqüeles una rigidesa mitjana del colze dret amb limitacions articulars. En conseqüència la indemnització fixada a un import de 1.800.000.- pts és pertinent.

IV.- CONSIDERANT: Pel que s'ha dit s'ha de desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la defensa de José G.B. i la companyia FIACT, i confirmar la sentència recorreguda, amb la imposició de les costes processals pel recurs al recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per José G.B. I LA Cia. FIACT.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel Tribunal de Corts en la causa núm. 159-3/99 en data 24 de gener d'enguany.

3.- Imposar al recurrent el pagament de les costes processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.